

§ 5.

Stk. 1. Til de i denne Lov omhandlede Arbejder skal som Hovedregel henvises arbejdsløse Forsørgere i Alderen fra 18 til 60 Aar og arbejdsløse Ikke-Forsørgere i Alderen fra 50 til 60 Aar, der bor ved eller i en saadan Nærhed af Arbejdsstedet, at de kan befordre sig selv til og fra dette.

Stk. 2. Saafremt der ikke i Arbejdsstedets Nærhed findes det til Arbejdets Gennemførelse fornødne Antal Arbejdere blandt de i Stk. 1 omhandlede arbejdsløse, kan der derefter henvises arbejdsløse Ikke-Forsørgere i Alderen fra 25 til 50 Aar, der enten bor ved eller i en saadan Nærhed af Arbejdsstedet, at de kan befordre sig selv til og fra dette, eller er bosat i Byer eller bymæssigt bebyggede Kommuner med over 1 500 Indbyggere.

Stk. 3. Det er en Betingelse for Henvisning af arbejdsløse, at de paagældende har været uden Beskæftigelse i mindst 4 Maaneder (100 Dage) inden for det sidste Aar, og at der — som Regel — er hengaaet mindst 14 Dage siden sidste Arbejdsophør. Ved Henvisningen skal det paa den ene Side iagttages, at de, der har haft den længste Ledighed inden for det sidste Aar, udtages først, medens det paa den anden Side maa paases, at arbejdsløse, der tilhører Fag, inden for hvilke Arbejdsløsheden er ringe, eller som har en vis Mulighed for snart at opnaa ordinært Arbejde, ikke henvises.

Stk. 4. Saafremt særlige Hensyn taler derfor, kan Arbejds- og Socialministeren træffe Beslutning om Fravigelse fra foranstaaende Bestemmelser.

§ 6.

Stk. 1. Af de i Henhold til § 3 afholdte Udgifter til Arbejdsløn til henviste arbejdsløse udreder den fælleskommunale Udligningsfond 30 pCt.

Stk. 2. Hvor der til et i Henhold til § 3 iværksat Arbejde i større Omfang henvises arbejdsløse andetsteds fra, kan Arbejds- og Socialministeren gøre det til et Vilkaar for Henvisningen, at der af de Kommuner, hvis Arbejdsløshed herved nedbringes, ydes et efter Forholdene afpasset Bidrag til Arbejds- og Socialministeriet til Supplering af de i § 12 til Arbejds- og Socialministerens Raadighed stillede Midler.

§ 7.

Stk. 1. Saafremt et i Henhold til § 3 iværksat Arbejde maa antages at ville medføre en ikke uvæsentlig Værdiforøgelse af private Ejendomme eller medføre væsentlige økonomiske Fordele for Kommuner eller Institutioner, og der ikke opnaas passende Bidrag til Arbejdets Gennemførelse, kan Arbejds- og Socialministeren om fornødent paalægge de paagældende at yde et saadant Bidrag. Bidraget fastsættes af en af Arbejds- og Socialministeren i hvert enkelt Tilfælde nedsat Kommission paa 3 Medlemmer, hvis Formand skal være Landsdommer eller Underrettsdommer, og af hvis øvrige Medlemmer det ene skal være i Besiddelse af fornødne tekniske Kundskaber, og det andet have Kendskab til paagældende Erhverv. Kommissionernes Afgørelser er endelige. Udgifterne ved Kommissionernes Virksomhed afholdes af Staten efter nærmere af Arbejds- og Socialministeren fastsatte Regler.

Stk. 2. Saafremt det ved Udførelsen af et i Medfør af § 3 iværksat Arbejde bliver nødvendigt at foretage tvungen Erhvervelse af Grunde, Bygninger eller Værker, Rettigheder og Materialer m. v., sker denne Ekspropriation i Overensstemmelse med Reglerne i Forordning af 5. Marts 1845, jfr. Lov Nr. 6 af 10. Januar 1928, for Vej- og Viaduktarbejder dog i Overensstemmelse med de hidtil benyttede Regler.